

unquam comparandum esse duco, praeter eum, qui futurus est in excidio huius universi. Caeterum simillima hac etiam ex parte ratio est N. T. ac V. Illud enim quoque initia sua iam pridem ceperat ante publicam atque solemnem inaugurationem suam, ceperat vero cum abrogatione foederis (2) operum, ac sanctione foederis gratiae, & permulta saecula vigebat, Mosis autem aetate demum in monte Sinai fulgure ac tonitru, tubarum sono, ac ingenti terrae motu publice inauguratum fuit, (3) quod variis rationibus nititur, quia scilicet Ieremias XXXI, 32. docet, Deum cum Israelitis foedus perpigisse, cum eos ex Aegypto educeret, nixus auctoritate Mosis, qui Israelitas sanguine confusus pronunciavit Exod. XXIV, 8. *En sanguinem foederis, quod Deus vobiscum init;* quem actum solemnem Paulus manifeste interpretatur dedicationem (*εγκαίνια*) V. T. Ebr. IX, 18. idem deinde confirmatur, quod Paulus dicat, prius duorum testamentorum fuisse e Sina, Gal. IV, 24. ac denique Moses affirmat Deut. V, 2. 3. Deum in Horeb foedus cum Israele sanxisse, quale non sanxerit cum maioribus eius.

§. 8.

Verum longius digressa est oratio nostra, redeamus ergo ad propositum, & exponamus motum illum huius universi, quo invictissima ratione confirmata est nostra *βασιλεία ασάλευτος*. Ut brevitati studeamus, tertiam & quartam propositionem orationis Paulinae colligamus, vocem Iesu in Sinai solam concussisse terram, at in supplicio Christi extremo &

B 3

terram

(2) Negant Sociniani, ordinem salutis Adamo in statu integritatis praescriptum, fuisse foedus divinum cum Adamo initum. In oppugnando hoc errore video quosdam concedere, eum salutis ordinem, expressis verbis in scriptura S. non dici foedus; at Hof. VI, 7. dicitur foedus, verbis maxime perspicuis *וְהַטּוֹרֵחַ בְּאָדָם עֲבָרוּ בְּרִית* illi foedus violarunt, sicut ADAM. (3) *VITSIUS* l. c.

§. 20. p. 219.